

FEDERATIE VAN CLUBS VAN PAST ROTARIANS IN NEDERLAND

Secretariaat: P.J. Prins, Laan van de Marel 40, 7823 CA Emmen, tel. 05910-22705

93/94 - IV

KWARTAALBERICHT

Landdag te water werd Fries record

Dit jaar heette het weer Landdag. Vorig jaar was het in Emmen de Jaardag, maar dat bleek te voorbarig. In Friesland was het op 17 mei weer ouderwets. Een dag als vanouds, vol vriendschap die wij deftig fellowship noemen, met het jaarlijkse weerzien van velen, vol gezelligheid en toch ook met enige weemoed in het besef dat wij sommigen moesten missen. Een dag ook met een record, want de Friese organisatoren hadden ruim 300 gasten aan boord en hadden er zelfs enkelen moeten afwijzen om overboeking te voorkomen. De vraag is al opgeworpen of dat helemaal oirbaar is. Mogen we bij een dergelijke toeloop een numerus clausus toepassen of moet iedereen welkom zijn? Het is een van die vragen die rijzen bij de spectaculaire groei van onze Federatie, die hier en daar wat problemen gaat opleveren. Maar zeker ook is het een bewijs van de behoefte bij onze leden om eens per jaar tezamen een dag door te brengen in een ontspannen sfeer. Ruwweg 18% van onze leden zijn in Friesland van de partij geweest.

Dat is alvast één record dat we gebroken hebben, mede dankzij de toename van het aantal leden met 11% in dit clubjaar.

Dat steekt wel erg royaal af bij de bescheiden groei van ons achterland Rotary Nederland met 1,5%. Het lijkt bovendien niet onwaarschijnlijk dat die groei van Past Rotary nog wel even zal voortduren. En dat dus ook de groeistuipe merkbarder zullen worden.

Geen wonder dat voorzitter Jaap van Veldhuisen in zijn jaartoespraak aandacht besteedde aan deze ontwikkelingen die hebben geleid tot de vorming van een commissie onder voorzitterschap van Wim Siemens, oud-gouverneur van Rotary, nu lid van de PRClub Apeldoorn en inkomend voorzitter van de Federatie. Die commissie gaat, zoals eerder gemeld, onderzoeken waar het gaat knellen bij die groei en wat voor maatregelen er nodig zouden zijn om dat op te vangen. De verzamelde voorzitters kunnen daar dan in het komende najaar over delibereren en beslissingen nemen. Die commissie is intussen aan het werk gegaan. Jaap sprak ook over de banden met Rotary Nederland, die wat steviger worden en die hopelijk zullen leiden tot een convenant dat de verhouding tussen de twee autonome, maar wel gelieerde organisaties regelt en de regels beschrijft waaraan zij en wij gebonden zullen zijn. Het ontwerp daarvoor is in verregaande status nascendi. Als het gereed is, zullen de gouverneurs van Rotary en de clubs van onze Federatie zich erover moeten uitspreken.

De voorzitter had in het begin van zijn toespraak een moment van stilte gevraagd ter nagedachtenis van de vrienden die ons in dit clubjaar zijn ontvallen, waarbij hij met name noemde de vorige voorzitter van de Federatie Dick van den Akker, die twee weken vòòr deze Landdag was overleden. Hij brak ook bijna zijn Gelderse tong nog op een Friese zin, maar het klonk net als bij

Wiegel: it wol net ziede. Maar de gastheren konden het toch waarderen. Het was bedoeld als een welgemeend compliment voor de organisatie van deze dag. Dat het water zowel onder als boven ons was, dat konden de Friezen niet helpen.

Op twee plezierschepen, de Mozart en de Marinus, hadden de deelnemers zich die ochtend behaaglijk achter de koffie geïnstalleerd toen ze om 11.15 uur de Eerste Oosterkade van Sneek verlieten en tussen de jachtwerven door naar het Sneekmeer voeren. Kort daarop kwam er al land in zicht, want daar was het Foarûnder waar meer koffie was, met een gebakje, waar de voorzittende gastheer Ees Hoekstra een welkom sprak en de voorzitter van de Federatie inleidde. Daar luisterden de 300 ook naar de Friese historicus Geert Bakker, die vertelde hoe de plek waar ze zaten was ontstaan. Zoals ook vele andere delen van Nederland: door de watervloeden in tijden dat we nog geen duinen en Deltawerken hadden. Merkwaardig genoeg bestaat er geen literatuur over het begin van het Sneekmeer en vele andere Friese meren, maar het moet gebeurd zijn tussen 1170 en 1219 toen eerst de Allerheiligenvloed en de St. Nicolaasvloed en tenslotte de Marcellusvloed de golven over het land joegen. Zeker is uit onderzoekingen en oude kaarten dat het Sneekmeer er in 1450 was, nagenoeg in dezelfde vorm als vandaag.

Met een Beerenburg werd het aangename oponthoud besloten en onder de paraplu repten zich een ieder weer naar de boten, waar opnieuw gelegenheid was tot het nuttigen van een Beerenburg, terwijl de zeer gediensige handen van de vaste schepelingen soep, broodjes, kroketten en koffie aandroegen. En daarmee was de basis gelegd voor een wonderschone tocht die over het meer en het Prinses Margrietkanaal naar de Langweerderwielen voerde, waarbij het uitzicht op het weidse landschap slechts werd onderbroken door futen en jonge reeën, die zich ophielden in het veld en geen enkele belangstelling toonden voor het hoge gezelschap dat aan hen voorbijvoer. Voor het overige hadden de Past

Rotarians het Friese rijk voor zich alleen, de toeristen wachtten blijkbaar op betere dagen.

Tegen half zes lagen de schepen weer voor de kade in Sneek. Suikerbrood en drabbelkoeken gingen hier en daar over de toonbank, een deel van de vrienden en hun partners gingen -op een handjevol na- per auto weer huiswaarts, maar een grote schare legde even later aan in hotel Bonnema voor het nablijversdiner. Dat loog er niet om. De buffetten waren warm en koud, zoet en zuur, maar allemaal voortreffelijk. De gerechten gingen over de tafel en de tong, waar ze werden weggespoeld met een goed glas wijn. Toen de laatste ijsjes wegsmolten, greep voorzitter Hoekstra het beeldje van de turfsteker die hij in zijn late opwinding de veenspitter noemde, om dat als de bekende wisseltrofee uit te reiken aan de club Midden Holland, die met 15 van de 21 leden was komen opdagen en daarmee van de beste aanwezigheid blijk gaf. Samen met hun dames waren het 29 deelnemers die een bus hadden gehuurd om zich veilig te laten transporteren. Hun voorzitter Velthuizen had nog voldoende geestelijke kracht over om in een prachtige speech vol Hollandse humor de Friese ervvijand te bedanken en duidelijk te maken dat hij de list had voorzien die de Snekers hadden bedacht om de Hollanders klein te houden: ze zouden worden verdeeld over twee schepen. Maar Velthuizen en de zijnen hadden de chauffeur opdracht gegeven om op het laatste moment voor het vertrek te arriveren, zodat er nog slechts plaats voor hen allen was op één en hetzelfde schip. En zo kwam het dat ze na afloop van deze wonderschone dag toch nog als overwinnaars naar huis gingen en zonder verder oponthoud de grens konden passeren.

Volgend jaar, opnieuw op 17 mei, is de Landdag in of nabij Apeldoorn, want daar zetelt dan het bestuur 1995/96 van de Federatie.

PIEBE PRINS
secretaris 1993/94

De balans van een jaar besturen

Is besturen nog steeds vooruitzien? - zo vroeg het inkomende bestuur zich vier Kwartaalberichten geleden af. Een jaar later kunnen wij daar volmondig ja op zeggen. Sterker nog: een bestuur dat niet vooruitziet, komt in de problemen. Of liever, het brengt het volgende bestuur in de problemen. Nu zijn die problemen best te overzien en ook wel te beteugelen, maar in Past Rotary wordt de snelheid van besturen afgeremd door enkele onontkoombare factoren. Zoals daar zijn:

1. De beperkingen van onze leeftijd - niets om je voor te generen, maar af en toe zijn er nu eenmaal kleinere of grotere tegenslagen die de bewegingen, ook de geestelijke, wat afremmen.
2. De gegroeide afkeer van verplichtingen, die ook met leeftijd te maken heeft, waardoor afspraken soms wat moeilijk of later tot stand komen dan in de pre-pensioen periode.
3. De aanwezigheid van dezelfde eigenschappen onder de leden van de PRClubs, waardoor voorstellen niet altijd kunnen rekenen op een gulle ontvangst, maar waardoor wel sneller de neiging bestaat om te zeggen: "ach, voor ons hoeft dat allemaal niet meer".
4. De structuur van de Federatie die meebrengt dat de clubs een veel grotere autonomie hebben dan bij Rotary, die ook tot uiting komt in de werking van het fenomeen *voorzittersvergadering* waar voorstellen van het bestuur kwetsbaarder zijn dan elders, ook door de bovengenoemde eigenschappen.
5. De vaagheid van de taken van het bestuur, waardoor geen sprake is van echte bestuurskracht, gepaard aan de snelle toeneming van de omvang van een aantal problemen. Ter vergelijking: Rotary Nederland heeft bijna 400 clubs, verdeeld over 7 districten, elk daarvan geleid door een gouverneur, die een duidelijk omschreven takenpakket heeft en die wordt ondersteund door een nijver en nuttig permanent administratief apparaat; Past Rotary met bijna 50 clubs en een elk jaar opnieuw onvoorbereid en onervaren en vanzelfsprekend eigenwijs bestuur, zonder enige ondersteuning en zonder een andere taakstelling dan 'op de winkel passen', en met een karig budget.

Deze constatering vormen geen aanklacht, wel een waarschuwing. Met de heersende snelle groei van Past Rotary is het absoluut noodzakelijk dat er

een snel en deugdelijk onderzoek wordt gedaan naar de omvang en de aard van de vraagstukken die op ons af komen, en dat er voorstellen komen voor maatregelen die kunnen leiden tot een aangepaste structuur van onze Federatie, met inbegrip van de financiële middelen die daarbij passen.

Wij groeien uit de jas en er moet wat gebeuren. We kunnen wel zeggen dat we het eenvoudig willen houden, maar er is een grens aan die eenvoud als we niet na één of twee jaar tot de conclusie willen komen dat de boel vast zit en volgende besturen er niet meer uit kunnen komen, met de kans dat de Federatie als los zand uit elkaar valt. Vandaar dat dit bestuur met zo veel nadruk wijst op het belang van wat we dan maar "De Commissie Siemens" noemen, die de komende maanden dit urgente vraagstuk zal onderzoeken en ermee aan de slag zal gaan.

Op de drempel van een nieuw clubjaar kunnen we zeggen: we hebben niet stilgezeten, we hebben veel geleerd, ook veel afgeleerd, we hebben er ook veel plezier aan beleefd, we hebben veel nieuwe vriendschappen opgedaan, we hebben ons ook weleens geërgerd, maar bovenal hebben we onze ambities van de eerste dagen bijgesteld onder de druk van onze ervaringen. Past Rotary, zo melden we nu met overtuiging, is een prachtige vriendenclub van over het algemeen gelijkgestemde mensen, die beseffen dat hun maatschappelijke actieradius noodzakelijkerwijs beperkt geworden is, en die geleerd hebben daar vrede mee te hebben. Past Rotary is een lichtpunt in ons derde leven, het geeft wel geen overvloed aan licht, maar voor een kleine kring is het genoeg om elkaar goed te kunnen zien.

Op zo'n vriendenclub moet je zuinig zijn. En daarom moeten we oog hebben voor de risico's van onze groeiende aantrekkingskracht. Wij dragen de macht nu over aan onze Friese opvolgers en wensen hen sterkte.

Het uitgaande bestuur

JAAP VAN VELDHUISEN, DICK KELDERMANS,
GERARD VAN SCHELT, PIEBE PRINS

PAST ROTARY - EEN GAT IN DE MARKT

Het Nederlandse clubwezen is mij niet bepaald onbekend. Ik heb het genoeg gehad lid geweest te zijn van twee Round Table clubs (voor jongeren tot 40 jaar), één 40⁺-Club, twee Rotaryclubs en nu ben ik lid van een Past Rotary club en een afdeling van de Orde van den Prince, een Vlaams-Nederlandse organisatie met leden die zich interesseren in de Nederlandse taal en cultuur. Allen in diverse delen van het land. Ik denk ook met veel genoegen terug aan mijn dertigjarig lidmaatschap van Rotary. Bij mijn vertrek uit mijn voormalige woonplaats moest ik uiteraard uit mijn dierbare club. Enerzijds met spijt, want ik miste de vrienden, de gedachtenwisseling en de sfeer, maar ook met een gevoel dat er voor mij een nieuwe levensfase was aangebroken nu ik ook in de VUT ging en een 'nieuwe rol ging spelen'. Ook realiseerde ik me dat Rotary zich toch ook in belangrijke mate richt op het -betaald- beroepsleven, waarbij zakelijke contacten vaak een belangrijke rol spelen. Object 4 van Rotary spreekt ook van "a world fellowship of business and professional men..."

In mijn nieuwe woonplaats aan de Linge werd ik uitgenodigd voor de nieuw opgerichte Past Rotary club "Centraal Rivierengebied" met zijn huisvesting in de romantische herberg "de Zoelense brug". Hier kreeg ik dus mijn ervaring met Past Rotary. Deze ervaring is werkelijk zeer positief. Niet een club die met name in het verleden leefde met verhalen over oude heldendaden, maar ook met grote interesse in heden en toekomst, en bovenal een hechte, zij het kleine vriendenclub, waaraan toch velen behoefte hebben.

Alleen werd ik al gauw geconfronteerd met de ondanks de naamverwantschap, ietwat vage relatie met de Rotaryclubs in de omgeving en de Rotary in het algemeen. Ik kan deze relatie het best typeren als 'geen vlees en geen vis'. Enerzijds een groep die de naam en band met Rotary -waren dat niet de vroegere vrienden?-

belangrijk blijft vinden. Anderzijds een zeer afstandelijke koele relatie, zoals die ook is met andere organisaties. Ondanks de activiteiten van het landelijke federatiebestuur van Past Rotary en de vooruitstrevend getinte en sympathieke uitspraken van sommige gouverneurs, is er geen sprake van een vaste relatie, een inbedding van Past Rotary in het geheel. Naar mijn gevoel is dit, generaliserend gesproken, een probleem bij Past Rotary. Hoewel onze organisatie ook de naam Rotary in haar vaandel voert, is de organisatie op deze wijze meer "Past" dan "Rotary".

De houding van Rotary is voor mij ook niet helemaal begrijpelijk, want daar is de situatie toch ook niet bepaald probleemloos. Daar is ondermeer sprake van het bekende proces van veroudering van het ledenbestand, wat uiteraard ook invloed heeft op de beeldvorming en interesse van jongeren. Mij dunkt dat deze onbevredigende situatie om duidelijkheid vraagt.

Nu ik kennelijk geen band meer heb met Rotary kan ik alleen spreken voor Past Rotary. Als ik nu organisatievorm en naam slechts een middel noem, om een doel na te streven, is de vraag: "welk doel?" Een doel dat past in *deze* tijd. Deze tijd wordt gekenmerkt door een groeiend verzet onder moderne ouderen tegen het in onze Westerse cultuur toch nog dominerende gevoel van de 'bejaarde', die niet meer nodig is op de markt van de betaalde arbeid en dan ook niet meer zo meetelt, maar vooral een object voor zorg is. De Fransen, die toch vaak cultuurvernieuwend zijn, kwamen met de term "troisième age". Mensen die mogen behoren tot deze troisième age leven nu eveneens in een soms beangstigende, maar tegelijk ook een zeer interessante tijd van grote en snelle veranderingen in de cultuur, waarbij de toekomst van onze (klein)kinderen waarschijnlijk op het spel staat.

Wat kunnen de bewust levende ouderen nu doen? Wat hebben zij vóór op andere generaties?

In mijn openbare afscheidsrede heb ik het volgende gezegd: "Als een mens zijn levenswandering bewust begint, heeft hij geen of weinig ervaring opgedaan om te benutten. Hij ziet alleen meer of minder vaag de weg die -naar hij hoopt- voor hem ligt. Maar naarmate hij verder komt, verschuift hij dit. Hij krijgt meer en meer het voordeel dat hij *naast* vooruit óók achteruit kan kijken en daaruit -uit zijn observaties en ervaring- kan leren en dat mede gebruiken voor zijn kennis en inzicht. Dat is een groot voorrecht van het ouder worden". Bij die ervaring behoort natuurlijk het besef dat ouderen het risico lopen dat overtuigingen verstarren en niet meer vernieuwd worden. Jongeren daarentegen zijn vaak opener in hun opvattingen. Beide generaties hebben hun voor- en nadelen, en moeten elkaar aanvullen. De ouderen, de leden van de troisième age, die behoren tot bovengenoemde tegenstroming die duidelijk emancipatoir gericht is, willen zo lang mogelijk meedenken, meepraten en meedoem. Ze nemen dan ook steeds meer naar vermogen -vaak onbetaalde- taken op zich. Er is nog een voordeel dat ouderen kunnen hebben. Immers, velen weten uit ervaring dat wanneer je werkt, leiding geeft in groter verband van openbaar bestuur, politiek, onderneming, vakbeweging, etc., er een verschil kan zijn tussen je strikt persoonlijke mening en de opvattingen die je in de openbaarheid naar buiten moet brengen als 'advocaat' van het groter geheel. Wanneer je afscheid hebt genomen uit dat grotere verband heb je ook vaak de mogelijkheid om in het denken en spreken vrijer te zijn.

Terug naar de clubs. Als ik een beeld uit de commercie mag gebruiken, ik meen dat hier een gat in de markt ligt.

Er is behoefte aan clubs van emancipatoir gerichte ouderen, die uit het vroegere beroeps-

leven zijn gestapt, door welke oorzaak dan ook, en met open oog (zelf)kritisch de ontwikkelingen in onze wereld en cultuur volgen.

Ouderen die daarover willen blijven nadenken, praten en zo nodig de consequenties er uit trekken, gebruikmakende van hun bovengenoemde ervaring en ruimte en die weten dat ze nodig zijn.

Clubs hebben, willen ze overleven, een doel, een gerichtheid, een *streven* nodig, waarvoor ze bekend staan en waarop ze aanspreekbaar zijn.

Het hierbovenstaande kan gezien worden als de bekende Rotary service functie, maar dan niet meer zozeer in de sfeer van het organiseren. Naast het streven hoort er ook een aangepaste *structuur* bij; een programmering met adequate, stimulerende onderwerpen, gesprekken en debatten. Een regionale en landelijke steunende organisatie die in staat moet worden gesteld om goed te werken. Tenslotte hoort hier ook een passende *traditie* en *symboliek* bij.

Ik sprak hier over de Past Rotary. Wat de Rotary betreft, als er een organisatie zou groeien als waarover hierboven gesproken is, indien mogelijk met de naam Past Rotary, zal zij ook een bewuste keuze moeten maken over een duidelijke relatie met die organisatie. Hetzij een duidelijke distantie, hetzij een consequente en gestructureerde 'familierelatie' met haar zelfbewuste zusterorganisatie Past Rotary.

Nu ik na aansporing -mede door mijn club waar een en ander al geruime tijd een onderwerp van discussie is- dit heb geschreven, pleit ik ervoor dat de hier gegeven overwegingen een onderwerp van overdenkingen en discussie mogen worden. Natuurlijk uitmondend in een passende besluitvorming.

JAN VAN BURG

PRC Centraal Rivierengebied

"Van zulke clubs mogen er best meer komen"

Lezen is een belangrijk onderdeel van de taken voor voorzitter en secretaris van de Federatie. Clubberichten in alle soorten en maten en kwaliteiten. Van korte opsommingen tot bloemrijke vertellingen, van feitelijke tot kritische verslagen en van veertiendaagse tot driemaandelijks afleveringen. Ze geven een boeiend inzicht in de verscheidenheid binnen Past Rotary, maar zonder uitzondering geven ze blijk van de waarde van al die vriendenclubs en van het meeleven dat er onderling is, al zouden sommige clubs wat meer aanwezigheid (lees: attendance) kunnen gebruiken.

Daarnaast zijn er de maandbrieven van de gouverneurs van Rotary Nederland. Het is een van de privileges van een Federatiebestuur die te ontvangen, in ruil voor onze Kwartaalberichten.

Gouverneurs hebben het nogal eens over MDJC, RJC's, SHEP, CJC en dat soort zaken. Heel interessant natuurlijk, maar niet altijd even doorzichtig voor lieden die dat jargon achter zich hebben gelaten. Maar in één van die brieven troffen we een bekentenis aan, die ons hart sneller deed kloppen en die model staat voor de waardering die binnen Rotary groeit voor ons clubbestaan.

Dit schreef die gouverneur:

De afgelopen periode heb ik bezoeken gebracht aan enkele Rotaract clubs en clubs van Past Rotarians. In ons district zijn er thans vijf. De nieuwste club "Schouwen Duiveland" werd op 22 maart j.l. geïnstalleerd door de voorzitter van de Federatie van Clubs van Past Rotarians.

Mijn ervaringen tijdens mijn bezoeken aan de Past Rotary clubs zijn erg positief en ik geloof dat er best meer van deze clubs zouden kunnen zijn in ons district. Ik heb er in alle clubs een fijne sfeer getroffen, veel Rotary-fellowship en natuurlijk veel meer vrijblijvendheid. Naar mijn mening mogen deze clubs best wat meer belangstelling hebben van die oudere Rotarians, die de verplichtingen van Rotary te zwaar vinden en zich meer lid van een Rotary Club vinden dan een Rotarian. Door een betere spreiding van de PRClubs over het gehele district zouden ook die Rotarians, die wegens verhuizing hun club hebben moeten verlaten, wederom een uitstekend onderdak worden geboden.

Elke Rotarian bepaalt zelf wel of hij lid wil blijven van zijn club en/of hij naar een Past Rotarians club of de Probus club zal gaan. Kennisnemen van de mogelijkheden kan geen kwaad, maar dan moeten er meer clubs van die bepaalde signatuur zijn.

'WIJ KUNNEN HET ZOUT IN DE PAP ZIJN'

In het clubbericht van de nieuwe club Waterweg troffen we een boeiende passage aan, die we de overige vrienden binnen Past Rotary niet willen onthouden. Eén van de leden, Jan de Koning, sprak daar recht uit het hart over de zin van Past Rotary, en de clubverslaggever schrijft daarover als volgt. Zorgvuldig formulerend geeft Jan wat overwegingen. Wat gaat het betekenen dat we op 30 november 'geboren' zijn. De vrijblijvende

aanloop is voorbij: we zijn er. Wat beduusd? Er was toch die stem van Ernst Storm die ons uitdaagde:

ga op pad - vertel wat je heeft beziend - en schaam je niet voor acquisitie!

Maar voordat dat kan werken moet er wel herkenbaarheid zijn, identiteit. Die kán niet dezelfde zijn als bij Rotary. Als je het gewoon probeert te zeggen kom je niet veel verder dan: fellowship. Dat is best, maar wat verder denken

over beginselen kan geen kwaad! In de aanvang was de zorg van Paul Harris: de heersende onverschilligheid in de menselijke verhoudingen in het zakenleven. Rotary vond als antwoord daarop wat later vocational service ging heten. Het was het belangrijkste, maar moeilijkste doel; het stimuleren van hoge zedelijke opvattingen en het uitdragen ervan in de club, in het eigen leven en in de maatschappij. (Jan citeerde het Handbook, dat ik niet bij de hand heb). Wie zijn classificatie en alle randverschijnselen erbij (adviseur, commissaris, etc.) heeft opgegeven snijdt een heel stuk van die doelstellingen weg. Hij zou misschien moeten zeggen: dan heb ik het gehad. Is dat niet de uitleg?

Zo zijn wij er - sinds 30 november. Wij zijn een minderheidsgroep. Maar dat kan winst zijn: als het zout in de pap zijn! Zou er versterking vanuit kunnen gaan? Voor de groepen die ons voortgebracht hebben? Voor andere, verwante groepen als Probus? Hoe zou Rotary eigenlijk beter herkenbaar moeten zijn dan aan het 'nakroost'. Maar dan moet in onze omgang en overwegingen het afstandelijke direct verdwijnen - dat stoort. We zijn niet meer alleen met de buitenkant bezig. We zijn 'eigenlijk' een stap verder, hoe geven we dat vorm? Wat 'motten' we?!

Hij heeft al vaak gedacht over: "hoe komt iemand in Rotary - en hoe komt hij er uit?"

AANVULLINGEN EN WIJZIGINGEN VOOR HET LEDENBOEKJE

Nieuwe Leden

Almelo e.o. (i.o)

Schukking, L.M.,
ex Almelo;
Accountancy;
Hofkampstraat 165,
Tel. 05490.14597,
7607 NG ALMELO.
Soeters, A.M.,
ex Almelo;
Jeugdverenigingen;
Joke Smitstraat 105,
Tel. 05490.65336,
7607 SL ALMELO

De Bilt-Bilthoven

Cohen, H.,
ex De Bilt-Bilthoven;
Microbiologie;
Julianalaan 61,
Tel. 030.284092,
3722 GE BILTHOVEN.
Spalter, G.,
ex Wormerveer-Krommenie;
Houtindustrie;
Rubenslaan 1, Kamer 382,
Tel. 030.288193,
3723 BM BILTHOVEN.

Heuvelrug

Klein Wassink, Dr. B.,
ex Driebergen-Rijsenburg;
Sociaal-Pedagogisch Onderwijs;
Welgelegenlaan 33,
Tel. 03438.15290,
3971 HL DRIEBERGEN-RIJSENBURG
Metzlar, Ir. O.R.,
ex Vinkeveen/Abcoude;
De Kolk 3
3962 GC WIJK BIJ DUURSTEDEN

Oostelijk West Friesland

Groot, J.A. de,
ex Enkhuizen;
Rooms-Katholicisme (em pastoor)
Schouw 9,
Tel. 02285.15153,
1613 CL GROOTEBOEK

Zwolle e.o.

Marle, J.W. van,
ex Zwolle;
Wetenschappelijk onderzoek;
Van Cuylenburchstraat 8,
Tel. 038.213094,
8012 ER ZWOLLE.

Bedankt

De Bilt-Bilthoven

Robbé Groskamp, Ir. A.H.H.

Drechtsteden

Ritsema van Eck, Drs. J.

Harderwijk, N.W. Veluwe

Andel, H. van

Heuvelrug

Aalst, C.J.C. van

Overleden

Heuvelrug

Hemert tot Dingshof,
Mr. G.A.W.C. Baron van,

Maastricht i.o.

Jansen, Th.M.

Oostelijk West Friesland

Hockenga, J.G.

Zwolle e.o.

Akker, Drs. D. van den

Boer, Dr. P.J.C. de

Hogehuis, Ds. H.

Verhuisd

Heuvelrug

Asbeck, Ir. J.B. Baron van,
"De Veenkampen",
Zeisterweg 68,
3931 MG WOUDEBERG.
Leermakers, W.E.H.,
Park Boswijk,
Appartement 411-F-1,
3941 AG DOORN

Kennemerland

Groenveld, P.
Huize Wildhoef, Kamer 204
Donkerelaan 285
2061 JZ BLOEMENDAAL